



M O N I T O R

KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

Poz. 160/2020

UCHWAŁA 816/III/1

SENATU

KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

z dnia 27 lutego 2020 r.

**w sprawie zmiany uchwały Senatu KUL z dnia 21 listopada 2019 r.
w sprawie zasad nadawania stopni naukowych (Monitor KUL, poz. 556/2019)**

Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, na podstawie art. 192 ust. 2 oraz art. 221 ust. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 85) postanawia, co następuje:

§ 1

1. § 8 ust. 1 załącznika do uchwały Senatu KUL z dnia 21 listopada 2019 r. (Monitor KUL, poz. 556/2019) otrzymuje brzmienie: „Do obrony rozprawy doktorskiej może być dopuszczona osoba, która uzyskała pozytywne recenzje od co najmniej dwóch recenzentów.”
2. § 15 ust. 3 załącznika do uchwały Senatu KUL z dnia 21 listopada 2019 r. (Monitor KUL, poz. 556/2019) otrzymuje brzmienie: „Rada instytutu w terminie czterech tygodni od dnia otrzymania wniosku podejmuje decyzję w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Dyrektor instytutu informuje niezwłocznie Radę Doskonałości Naukowej o decyzji, o której mowa w zd. 1.”

§ 2

Ogłasza się tekst jednolity uchwały Senatu KUL z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie zasad nadawania stopni naukowych (Monitor KUL, poz. 556/2019) uwzględniający zmiany, o których mowa w § 1 niniejszej uchwały. Tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rektor KUL:

ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński

Zasady nadawania stopni naukowych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II

Przepisy wstępne

§ 1

1. Na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (dalej: Uniwersytet) nadaje się stopnie naukowe: doktora i doktora habilitowanego w ramach następujących dziedzin i dyscyplin naukowych:
 - 1) dziedzina nauk teologicznych – nauki teologiczne,
 - 2) dziedzina nauk humanistycznych – filozofia, historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o sztuce,
 - 3) dziedzina nauk społecznych – nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia.
2. W przypadku utraty uprawnienia do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie albo dziedzinie Uniwersytet zapewnia możliwość kontynuowania postępowań w innym podmiocie posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia doktora w tej dyscyplinie albo dziedzinie. W przypadku braku możliwości zapewnienia kontynuowania postępowania w innym podmiocie Rada Doskonałości Naukowej wyznacza ten podmiot.
3. Organem uprawnionym do nadawania stopni naukowych jest rada właściwego merytorycznie instytutu, a w przypadku nadawania stopnia naukowego doktora w ramach dziedziny – Senat.
4. Jeżeli rozprawa doktorska albo osiągnięcia wnioskującego o nadanie stopnia obejmują zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny, wniosek o wszczęcie postępowania winien wskazywać dyscyplinę wiodącą.
5. Jeżeli rozprawa doktorska obejmuje zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny naukowej w ramach jednej dziedziny i nie jest możliwe wskazanie dyscypliny wiodącej, stopień naukowy doktora nadaje się w dziedzinie.
6. Stopień naukowy doktora może być nadany w dyscyplinie również wspólnie z instytutem PAN, instytutem badawczym albo instytutem międzynarodowym, o ile podmiot współpracujący posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego. Zasady współpracy, w szczególności zasady ponoszenia kosztów postępowania przez poszczególne jednostki, określa umowa zawarta w formie pisemnej.

Rozdział 1

Stopień naukowy doktora

§ 2

Stopień naukowy doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała – w przypadku dyscyplin nauki teologiczne i prawo kanoniczne także odpowiedni licencjat kościelny;

- 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem lub dyplomem ukończenia studiów, poświadczającymi znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2;
- 3) posiada w dorobku co najmniej:
 - a) artykuł naukowy opublikowany w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowej, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie MNiSW, lub
 - b) monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie wydawnictw MNiSW, albo rozdział w takiej monografii, lub
 - c) dzieło artystyczne o istotnym znaczeniu;
- 4) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską.

§ 3

1. Rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie albo dyscyplinach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne.
2. Rozprawę doktorską może stanowić praca pisemna, w tym monografia naukowa, zbiór opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych, praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, a także samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej.
3. Rozprawa powinna być przygotowana w języku polskim. Za zgodą rady instytutu rozprawa doktorska może być przygotowana w języku obcym.
4. Do rozprawy doktorskiej dołącza się streszczenie w języku angielskim, a do rozprawy doktorskiej przygotowanej w języku obcym również streszczenie w języku polskim.
5. W przypadku gdy rozprawa doktorska nie jest pracą pisemną, dołącza się opis w językach polskim i angielskim.
6. Rozprawa powinna posiadać podstawowe elementy strukturalne rozprawy naukowej. Zasady deponowania rozprawy doktorskiej w Repozytorium Instytucjonalnym KUL oraz zasady przygotowywania egzemplarza archiwalnego rozprawy określają odrębne przepisy.
7. Rady instytutów mogą określić szczegółowe zasady przygotowania rozpraw doktorskich uwzględniające specyfikę poszczególnych dyscyplin naukowych.

§ 4

1. Uniwersytet, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym dniem obrony rozprawy doktorskiej, udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej rozprawę doktorską będącą pracą pisemną wraz z jej streszczeniem albo opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną oraz recenzje. W przypadku rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą prawnie chronioną, udostępnia się tylko recenzje z wyłączeniem treści objętych tą tajemnicą.

2. Jeżeli rozprawa doktorska jest pracą pisemną, podlega sprawdzeniu przed obroną z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego.

§ 5

1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia naukowego doktora wszczyna rada instytutu nadającego stopień naukowy na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego. Wniosek składa się do dyrektora instytutu nadającego stopień naukowy.
2. Do wniosku dołącza się:
 - 1) informację o spełnieniu warunków określonych w § 2 pkt 1-3,
 - 2) rozprawę doktorską wraz z pozytywną opinią promotora lub promotorów.
3. Ocena wniosku określonego w ust. 1 jest dokonywana podczas posiedzenia rady instytutu bądź komisji doktorskiej.
4. Weryfikacji spełnienia wymagań dotyczących minimalnego dorobku naukowego w przypadku publikacji wieloautorskich dokonuje się, stosując odpowiednio zasady uwzględniania współautorstwa dla celów prowadzenia ewaluacji jakości działalności naukowej.

§ 6

1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym przed wszczęciem postępowania składa wniosek o wyznaczenie promotora lub promotorów. Do wniosku załącza się opis projektu doktorskiego zawierający: tytuł rozprawy, określenie celu naukowego i znaczenie projektu naukowego, opis wkładu, jaki wniesie rozwiązanie postawionego problemu do dorobku danej dyscypliny naukowej, określenie metodyki badań i literatury, obejmującej najważniejsze i najnowsze publikacje w języku polskim i językach obcych. Stosuje się też wymóg określony w § 2 pkt 3.
2. Dla celów oceny wniosku określonego w ust. 1 rada instytutu może powołać komisję. W skład komisji wchodzi: dyrektor instytutu oraz dwóch pracowników instytutu posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego wybranych przez radę instytutu. Rada instytutu może poszerzyć skład komisji o dalszych członków posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego, nie więcej jednak niż do siedmiu członków. Komisja sporządza pisemną opinię dotyczącą złożonego wniosku, w razie potrzeby po przeprowadzeniu wysłuchania osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym.

§ 7

1. Opieka naukowa nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej jest sprawowana przez promotora lub promotorów albo przez promotora i promotora pomocniczego.
2. Promotora, promotorów i promotora pomocniczego wyznacza na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego (doktoranta):
 - 1) rada szkoły doktorskiej, po zaopiniowaniu przez radę instytutu nadającą stopień naukowy – w przypadku doktoranta,
 - 2) rada instytutu nadającego stopień naukowy – w przypadku postępowania prowadzonego w trybie eksternistycznym.
3. Wniosek określony w ust. 2 zawiera:

- 1) dane doktoranta: imię, nazwisko, numer albumu (ostatni nie dotyczy trybu eksternistycznego);
 - 2) propozycję osób do pełnienia funkcji promotora, promotorów lub promotora pomocniczego;
 - 3) zgodę na objęcie funkcji promotora;
 - 4) uzasadnienie.
4. W postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora wyznacza się trzech recenzentów spośród osób niebędących pracownikami Uniwersytetu ani uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego, instytutu międzynarodowego, Centrum Łukasiewicz albo instytutu Sieci Łukasiewicz, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora.
 5. Recenzentów w przewodzie doktorskim wyznacza w głosowaniu tajnym rada instytutu spośród kandydatów przedstawionych przez: promotora, dyrektora instytutu oraz członków rady instytutu.
 6. Recenzentami w postępowaniu mogą być osoby posiadające tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w danej dyscyplinie naukowej lub w dyscyplinie pokrewnej związanej z tematyką doktoratu.
 7. Recenzentem nie może być osoba, w stosunku do której istnieją uzasadnione wątpliwości co do zachowania fachowości, bezstronności lub obiektywizmu przy sporządzaniu recenzji. W szczególności recenzentem nie może być osoba, która:
 - 1) kierowała pracą dyplomową kandydata;
 - 2) jest przełożonym kandydata lub znajduje się względem niego bądź jego promotora w innej relacji zatrudnienia;
 - 3) pozostaje lub była w związku małżeńskim lub we wspólnym pożyciu z kandydatem lub promotorem pracy;
 - 4) jest krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia kandydata lub promotora pracy;
 - 5) jest lub była osobą związaną z kandydatem lub promotorem z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
 8. Recenzenci sporządzają recenzje rozprawy doktorskiej w terminie dwóch miesięcy od dnia jej doręczenia. Uniwersytet zawiera z recenzentem odpłatną umowę, której przedmiotem jest sporządzenie recenzji. Umowa ta winna wskazywać również przesłanki wypowiedzenia umowy z winy recenzenta oraz przesłanki jej wypowiedzenia z przyczyn od recenzenta niezależnych, które uniemożliwiają lub znacznie utrudniają wykonanie recenzji w terminie.
 9. W przypadku przekroczenia przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 8, dyrektor instytutu wzywa go do niezwłocznego przekazania recenzji, pod rygorem wypowiedzenia umowy o sporządzenie recenzji z winy recenzenta, wyznaczając dodatkowy termin, w którym recenzja zostanie sporządzona. Decyzja co do wypowiedzenia umowy zawartej z recenzentem podejmowana jest z uwzględnieniem przyczyn uchybienia terminu oraz prognozowanego terminu sporządzenia recenzji.
 10. W przypadku konieczności dokonania zmiany promotora, promotora pomocniczego lub recenzenta regulacje ust. 2 i ust. 5 stosuje się odpowiednio.
 11. Zmiana promotora, promotorów lub promotora pomocniczego może nastąpić:
 - 1) na wniosek doktoranta w dowolnym momencie kształcenia;
 - 2) na wniosek promotora, promotorów lub promotora pomocniczego;
 - 3) na wniosek komisji ds. oceny śródkresowej powołanej zgodnie z Regulaminem Szkoły Doktorskiej KUL, w wyniku której negatywnie oceniono opiekę promotorską.

§ 8

1. Do obrony rozprawy doktorskiej może być dopuszczona osoba, która uzyskała pozytywne recenzje od co najmniej dwóch recenzentów.
2. Recenzja rozprawy doktorskiej zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę doktorską warunków określonych w przepisach ustawy. Recenzja może zawierać wnioski dotyczące uzupełnienia lub poprawienia rozprawy doktorskiej, które osobie ubiegającej się o stopień naukowy doktora i jej promotorowi przekazuje dyrektor instytutu, ze wskazaniem terminu uzupełnienia lub poprawy.
3. Recenzje rozprawy doktorskiej przygotowywane są w formie pisemnej (w postaci papierowej i elektronicznej), a po otrzymaniu ostatniej recenzji dyrektor instytutu niezwłocznie przekazuje je do odpowiedniego organu wymienionego w ust. 4.
4. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora dokonuje:
 - 1) komisja doktorska lub
 - 2) rada instytutu.
5. Decyzję w sprawie wskazania organu dokonującego czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora podejmuje rada instytutu.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, przepisy dotyczące czynności komisji doktorskiej w postępowaniu stosuje się odpowiednio do rady instytutu.
7. Komisja doktorska składa się z:
 - 1) przewodniczącego wskazanego przez dyrektora instytutu spośród członków rady instytutu, którzy posiadają tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego,
 - 2) czterech członków powołanych przez radę instytutu w głosowaniu tajnym spośród swoich członków posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego,
 - 3) trzech recenzentów,
 - 4) promotora.
8. Członkiem komisji z głosem wyłącznie doradczym jest promotor pomocniczy, o ile został powołany.

§ 9

1. Komisja doktorska dokonuje w toku postępowania następujących czynności:
 - 1) dokonuje weryfikacji spełnienia przez kandydata wymagań określonych w § 2 pkt 1-3;
 - 2) decyduje o dopuszczeniu rozprawy doktorskiej do publicznej obrony – po otrzymaniu recenzji i zapoznaniu się z opinią promotora lub promotorów;
 - 3) przeprowadza obronę rozprawy doktorskiej;
 - 4) przygotowuje projekt uchwały w sprawie nadania stopnia naukowego doktora.
2. Komisja doktorska podejmuje decyzje w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy jej członków uprawnionych do głosowania.
3. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony przysługuje zażalenie do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 10

1. Rada instytutu może powołać komisję egzaminacyjną w zakresie weryfikacji wymagań określonych w § 9 ust. 1 pkt 1. W przypadku postępowania wszczętego na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym powyższa procedura jest obligatoryjna.
2. Rada instytutu na wniosek dyrektora instytutu określa liczbę członków komisji egzaminacyjnej oraz określa jej skład, przy czym komisja powinna liczyć nie mniej niż trzech członków.
3. Członkami komisji egzaminacyjnej mogą być nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku zbieżności prowadzonych badań naukowych z tematem rozprawy doktorskiej, członkiem komisji egzaminacyjnej może być nauczyciel akademicki posiadający stopień doktora.
4. Kandydatów na członków komisji egzaminacyjnej zgłasza dyrektor instytutu lub co najmniej trzech członków rady instytutu. Pierwsze posiedzenie komisji egzaminacyjnej zwołuje dyrektor instytutu.
5. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być osoba, co do której bezstronności istnieją uzasadnione wątpliwości. Postanowienie § 7 ust. 7 stosuje się odpowiednio.
6. Członkowie komisji egzaminacyjnej ze swojego grona wybierają przewodniczącego komisji egzaminacyjnej oraz sekretarza komisji egzaminacyjnej.
7. Komisja egzaminacyjna podejmuje czynności bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków komisji egzaminacyjnej.

§ 11

1. Komisja egzaminacyjna po stwierdzeniu, że kandydat posiada:
 - 1) tytuł lub dyplom, o którym mowa w § 2 pkt 1;
 - 2) certyfikat lub dyplom ukończenia studiów, o którym mowa w § 2 pkt 2;
 - 3) dorobek, o którym mowa w § 2 pkt 3,przystępuje do przeprowadzenia egzaminów potwierdzających uzyskanie przez niego efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK z dyscypliny, w której ubiega się o nadanie stopnia doktora.
2. Rada instytutu formułuje wytyczne w przedmiocie liczby, zakresu i formy egzaminów z dyscypliny naukowej.
3. Komisja egzaminacyjna zgodnie z wytycznymi rady instytutu określa i przedstawia kandydatowi liczbę, zakres i formę egzaminów z dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora, oraz ich harmonogram.
4. O terminie i miejscu każdego egzaminu kandydat jest informowany co najmniej na 14 dni przed egzaminem. W danym dniu kandydat nie może przystąpić do więcej niż jednego egzaminu.
5. Egzamin jest przeprowadzany w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków komisji egzaminacyjnej.
6. Egzamin podlega ocenie. Przy wystawianiu oceny z egzaminu komisja egzaminacyjna stosuje następujące oceny:
 - 1) pozytywna z wyróżnieniem albo
 - 2) pozytywna albo

3) negatywna.

7. Wystawienie ocen pozytywnych ze wszystkich egzaminów, o których mowa w ust. 3, potwierdza uzyskanie efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Wystawienie oceny negatywnej z któregośkolwiek z egzaminów oznacza, że kandydat nie uzyskał efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK.
8. Przebieg egzaminu jest protokołowany przez protokolanta wyznaczonego przez przewodniczącego. Protokół zawiera w szczególności treść zadanych pytań oraz ich ocenę.
9. Na wniosek kandydata złożony w terminie 14 dni od dnia wystawienia oceny negatywnej przeprowadza się powtórny egzamin. Powtórny egzamin odbywa się nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od poprzedniego egzaminu. Egzamin może zostać powtórzony wyłącznie raz w związku z danym wnioskiem, o którym mowa w § 5 ust. 1.
10. Po przeprowadzeniu egzaminu bądź egzaminów z dyscypliny komisja egzaminacyjna wydaje pisemną opinię wraz z uzasadnieniem w przedmiocie spełnienia przez kandydata każdego z wymagań, o których mowa w § 2 pkt 1-3. Opinię w imieniu komisji egzaminacyjnej podpisuje jej przewodniczący, a następnie przekazuje ją dyrektorowi instytutu.

§ 12

1. Instytut prowadzący postępowanie zawiadamia, na co najmniej 10 dni przed terminem obrony, o terminie i miejscu jej przeprowadzenia inne jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie naukowej.
2. Obrona odbywa się na otwartym posiedzeniu komisji doktorskiej z udziałem recenzentów i promotora lub promotorów. Co najmniej jeden recenzent powinien być obecny na posiedzeniu. W toku posiedzenia komisji doktorskiej dopuszcza się korzystanie ze środków komunikacji na odległość (wideokonferencji).
3. Podczas obrony osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego przedstawia główne założenia rozprawy doktorskiej w formie autoreferatu. Następnie recenzenci przedstawiają swoje recenzje. W przypadku nieobecności recenzenta przewodniczący komisji doktorskiej zarządza odczytanie recenzji.
4. Po przedstawieniu recenzji osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego odpowiada na sformułowane w nich pytania i uwagi. Następnie odbywa się dyskusja, w której mogą zabierać głos wszyscy obecni na posiedzeniu. Dyskusję kończy wypowiedź ubiegającego się o stopień naukowy.
5. Po zakończeniu dyskusji rozpoczyna się część niejawną posiedzenia komisji, w trakcie której odbywa się dyskusja nad przebiegiem obrony, a następnie głosowanie co do przyjęcia obrony.
6. Uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora podejmowana jest na najbliższym, a jeśli nie jest to możliwe – na kolejnym po przeprowadzeniu obrony posiedzeniu rady instytutu.
7. Uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora podejmowana jest przez radę instytutu w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością głosów oddanych przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania. Do głosowania są uprawnieni członkowie rady instytutu będący profesorami i profesorami uczelni.

§ 13

1. Od decyzji rady instytutu o odmowie nadania stopnia doktora przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej. Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W przypadku niedopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej albo wydania decyzji o odmowie nadania stopnia doktora ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora.

Rozdział 2

Stopień naukowy doktora habilitowanego

§ 14

1. Stopień naukowy doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:
 - 1) posiada stopień doktora;
 - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie wydawnictw MNiSW lub
 - b) cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie MNiSW lub
 - c) zrealizowane oryginalne osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2. Osiągnięcie może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

§ 15

1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia składany do Uniwersytetu (właściwej rady instytutu) za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej.
2. Wniosek obejmuje:
 - 1) wniosek przewodni;
 - 2) dane wnioskodawcy;
 - 3) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
 - 4) autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej;

- 5) wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 2.
3. Rada instytutu w terminie czterech tygodni od dnia otrzymania wniosku podejmuje decyzję w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Dyrektor instytutu informuje niezwłocznie Radę Doskonałości Naukowej o decyzji, o której mowa w zd. 1.
4. Dyrektor instytutu, jeżeli to możliwe, zaprasza kandydata na posiedzenie rady instytutu, w trakcie którego podejmowana będzie decyzja w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i umożliwia mu przedstawienie – w określonym czasie – osiągnięcia naukowego albo artystycznego, stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny oraz istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
5. W przypadku niewyrażenia zgody rada instytutu zwraca wniosek do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 16

1. Rada instytutu, w terminie sześciu tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej, powołuje komisję habilitacyjną.
2. Komisja habilitacyjna składa się z:
 - 1) czterech członków wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej (przewodniczącego i trzech recenzentów);
 - 2) dwóch członków posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, zatrudnionych w Uniwersytecie, w tym sekretarza;
 - 3) recenzenta posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędącego pracownikiem Uniwersytetu.
3. Kandydatów na członków komisji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-3, wskazuje dyrektor instytutu lub co najmniej trzech członków rady instytutu. Rada instytutu wybiera członków komisji habilitacyjnej bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków rady uprawnionych do podjęcia uchwały, o której mowa w § 18 ust. 1.
4. Recenzentem może być osoba, która nie spełnia warunków określonych w ust. 2 pkt 3, jeżeli spełnione zostaną łącznie następujące wymogi:
 - 1) osoba ta jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej;
 - 2) rada instytutu uzna, że osoba ta posiada znaczący dorobek w zakresie zagadnień związanych z osiągnięciami osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
5. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich pięciu lat dwukrotnie przekroczyła termin na sporządzenie recenzji w postępowaniu habilitacyjnym. § 7 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

§ 17

1. Po powołaniu komisji habilitacyjnej dyrektor instytutu przekazuje członkom komisji habilitacyjnej wniosek wraz z przedstawioną przez kandydata dokumentacją określoną w § 15 ust. 2. W przypadku złożenia przez kandydata oryginałów lub kopii publikacji wchodzących w skład

- dorobku, o którym mowa w § 14 ust. 1 pkt 2 i 3, dyrektor instytutu przekazuje członkom komisji habilitacyjnej również złożone oryginały lub kopie publikacji.
2. Recenzenci, w terminie ośmiu tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy i przygotowują recenzje.
 3. W przypadku przekroczenia przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący komisji habilitacyjnej wzywa go do niezwłocznego przekazania recenzji, pod rygorem wypowiedzenia umowy o sporządzenie recenzji z winy recenzenta, wyznaczając dodatkowy termin, w którym recenzja zostanie sporządzona. Decyzja co do wypowiedzenia umowy zawartej z recenzentem podejmowana jest z uwzględnieniem przyczyn uchybienia terminu oraz prognozowanego terminu sporządzenia recenzji. Przewodniczący komisji habilitacyjnej informuje Radę Doskonałości Naukowej o przekroczeniu przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 2, jak również, jeśli to możliwe, o przyczynach tego przekroczenia.
 4. Po otrzymaniu recenzji dyrektor instytutu przekazuje je niezwłocznie sekretarzowi komisji habilitacyjnej.
 5. W przypadku, gdy przekazana recenzja nie zawiera uzasadnionej oceny, o której mowa w ust. 2, przewodniczący komisji habilitacyjnej zwraca się do recenzenta o jej niezwłoczne uzupełnienie.
 6. Komisja habilitacyjna przeprowadza kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych albo artystycznych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego i odbywa posiedzenie. Przeprowadzenie kolokwium habilitacyjnego jest obowiązkowe w przypadku osiągnięć kandydata w zakresie nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych.
 7. Kolokwium odbywa się na posiedzeniu komisji habilitacyjnej z udziałem co najmniej sześciu członków komisji, w obecności przewodniczącego i sekretarza. W toku posiedzenia komisji habilitacyjnej dopuszcza się korzystanie ze środków komunikacji na odległość (wideokonferencji).
 8. Posiedzenie komisji może być wyznaczone w terminie nie wcześniejszym niż 14 dni po zamieszczeniu wszystkich recenzji na stronie BIP Uniwersytetu.
 9. Posiedzenie komisji habilitacyjnej składa się z dwóch części:
 - 1) kolokwium habilitacyjnego polegającego na rozmowie dotyczącej głównego nurtu poszukiwań naukowych habilitanta;
 - 2) narady wyłącznie z udziałem członków komisji.
 10. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków komisji. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym.
 11. Jeżeli co najmniej dwie recenzje są negatywne uważa się, że została wydana opinia negatywna i nie przeprowadza się wówczas kolokwium habilitacyjnego.
 12. Komisja habilitacyjna przekazuje radzie instytutu uchwałę, o której mowa w ust. 10 wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania, w terminie sześciu tygodni od otrzymania recenzji.

§ 18

1. Na podstawie uchwały, o której mowa w § 17 ust. 12, rada instytutu, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Uchwała jest podejmowana przez radę instytutu w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania. Do głosowania są uprawnieni członkowie rady instytutu będący profesorami i profesorami uczelni.
2. Rada instytutu odmawia nadania stopnia w przypadku, gdy opinia komisji habilitacyjnej jest negatywna.
3. Od decyzji o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej.
4. Uniwersytet udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej wnioski osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz informację o składzie komisji habilitacyjnej w terminie 7 dni od powołania komisji habilitacyjnej. Recenzje w postępowaniu oraz uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia wraz z uzasadnieniem oraz decyzję o nadaniu stopnia albo odmowie jego nadania umieszcza się na BIP niezwłocznie.

Rozdział 3

Przepisy końcowe i przejściowe

§ 19

1. W postępowaniach w sprawie nadania stopnia naukowego doktora oraz stopnia naukowego doktora habilitowanego, w zakresie nieuregulowanym w ustawie i niniejszej uchwale, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. Osoba, której nadano stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego, otrzymuje odpowiednio dyplom doktorski albo dyplom habilitacyjny oraz odpis tego dyplomu. Na wniosek wydaje się odpisy dyplomu w języku obcym.

§ 20

1. Osoba, która ubiega się o nadanie stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego wnosi opłatę za przeprowadzenie postępowania w tej sprawie.
2. Opłaty nie pobiera się od osoby ubiegającej się o stopień doktora, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej. W przypadku nauczyciela akademickiego KUL koszty postępowania ponosi Uniwersytet.
3. Zasady wniesienia opłaty określa umowa zawarta z ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego.
4. Wysokość opłaty określa dyrektor instytutu w uzgodnieniu z dziekanem uwzględniając w szczególności:
 - 1) koszty bezpośrednie obejmujące: koszty wynagrodzeń promotora lub promotorów, promotora pomocniczego, recenzentów oraz członków komisji habilitacyjnej;
 - 2) koszty pośrednie, które wynoszą 50% kosztów bezpośrednich.
5. W ramach kosztów pośrednich uwzględniane są:
 - 1) koszty przeprowadzenia egzaminu doktorskiego lub kolokwium habilitacyjnego;

- 2) koszty podróży i zakwaterowania recenzentów w zakresie niezbędnym do realizacji postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora;
 - 3) koszty podróży i zakwaterowania członków komisji habilitacyjnej.
6. W uzasadnionych przypadkach rektor, na wniosek ubiegającego się o stopień naukowy, może zwolnić z opłaty w całości lub w części. Wniosek jest opiniowany przez właściwego dziekana.

§ 21

1. W przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych wszczętych do dnia 30 kwietnia 2019 r. stopień nadaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że:
 - 1) stopień nadaje się w dziedzinach lub dyscyplinach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy;
 - 2) stopień nadaje rada właściwego merytorycznie instytutu, zaś w wypadkach wątpliwych – rada instytutu wskazanego przez rektora.
2. Postępowania habilitacyjne oraz przewody doktorskie, niezakończone do dnia 31 grudnia 2021 r., a prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, odpowiednio umarza się albo zamyka się.
3. Postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i stopnia doktora habilitowanego wszczęte po dniu 30 września 2019 r. prowadzi się na podstawie przepisów ustawy i niniejszej uchwały.
4. W przypadku osób, które rozpoczęły studia doktoranckie przed rokiem akademickim 2019/2020 i ubiegają się o nadanie stopnia doktora na zasadach określonych w ustawie:
 - 1) postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora wszczyna złożenie wniosku o wyznaczenie promotora lub promotorów – do wniosku stosuje się § 6 oraz § 7 ust. 2 pkt 2 uchwały;
 - 2) efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzane na zasadach dotychczasowych;
 - 3) nie pobiera się opłaty, o której mowa w § 20 ust. 1, dla postępowań prowadzonych w toku studiów doktoranckich.
5. W postępowaniach wszczętych do 31 grudnia 2020 r. do minimalnego dorobku zalicza się:
 - 1) artykuły naukowe opublikowane w czasopismach naukowych lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych ujętych w wykazie MNiSW, nawet jeżeli opublikowanie artykułu nastąpiło przed dniem ogłoszenia tego wykazu;
 - 2) artykuły naukowe opublikowane przed dniem 1 stycznia 2019 r. w czasopismach naukowych, które były ujęte na liście A albo C wykazu czasopism ogłoszonego komunikatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 stycznia 2017 r., albo były ujęte w części B tego wykazu z co najmniej 10 punktami;
 - 3) monografie naukowe wydane przez wydawnictwo ujęte w wykazie wydawnictw MNiSW, nawet jeżeli opublikowanie monografii nastąpiło przed dniem ogłoszenia tego wykazu;
 - 4) monografie naukowe wydane przez jednostkę organizacyjną podmiotu, którego wydawnictwo jest ujęte w wykazie wydawnictw MNiSW.
6. Szczegółowe zasady prowadzenia przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych, o których mowa w ustępach poprzedzających, określa w drodze uchwały rada instytutu – w sprawach nieuregulowanych niniejszą uchwałą.

Rektor KUL:

ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński